

zdokonalení kněží a především o lidové misie. Je horlivým reformátorem kněžského semináře a diecézního i řeholního kléru. Když pak, vyčerpán usilovnou prací v obtížných podmínkách, téměř oslepl, ohluchl a trpěl těžkým revmatismem, tak se v r. 1775 pro svoji nemoc i pro svůj věk 79 roků zřekl vedení této diecéze. Potom strávil posledních 12 let života v ústraní, v klášteře v Nocera dei Pagani (jižně od Neapole), kde také 1. srpna 1787 zemřel. V roce 1816 byl Alfons prohlášen papežem za blahoslaveného a v r. 1839 byl prohlášen za svatého. V r. 1871 byl prohlášen sv. Alfons de Liguori za učitele církve a pak v r. 1950 za patrona zpovědníků a moralistů.

Alfons po sobě zanechal velké množství významných teologických spisů z oblasti spirituality. Mezi jeho spisy také patří polemiky a obhajoby víry proti herezi jansenismu a spisy podporující lidovou zbožnost. Jeho spiritualita a askeze se opíraly o soustředění na učení a příkladné působení Pána Ježíše Krista, provždy Hlavy katolické církve. Literární činnost sv. Alfonse de Liguori vyrůstá z praktického apoštolátu, doplňuje jej a rozšiřuje, a tak dostává pastorační charakter. Celkem obsahuje Alfonsovo dílo 111 titulů. V to nepočítáme přepracovaná a tehdy ještě nevydaná díla. Do roku 1933 byly jeho knihy přeloženy do 61 jazyků, 90 titulů bylo přeloženo již za jeho života, po jeho smrti se objevilo 12925 vydání v překladech.

Svatý Alfons nebyl jen nadaný spisovatel. Můžeme v něm objevit i výtečného hudebníka, zdatného malíře a dokonce i člověka se značnými vědomostmi v oboru architektury. V hudbě se stal Alfons skutečným mistrem. Jeho otec don Giuseppe toto umění vášnivě miloval, a proto podnikl vše, aby svému Alfonsovi obstaral nejlepší učitele. Alfons jako malý chlapec musel denně tři hodiny cvičit na cembalo. Když byl otec doma, osobně na vyučování hudbě dohlížel. A tak ve svých dvanácti letech hrál Alfons na cembalo přímo mistrovsky. Později však prohlásil: „Byl jsem to ale blázen. Ztratit tím tolik času! Ale otec to chtěl a já musel poslouchat.“ Hudbu svatý Alfons také sám skládal. Některé Alfonsovy písně dokonce zlidověly a patří nyní do pokladu italské lidové duchovní hudby. Ale také sám maloval obrazy a svou lásku k Vykupiteli a k Matce Boží vyjádřil ve svých obrazech Krista a Panny Marie.

Ing. Petr Kvapilík

Uzávěrka TRIA: příspěvky doručte do čtvrtku 18. 8. 2011

TRIO - farní list, vydává Římskokatolická farnost sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo náměstí 5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmoric@svmoric.net. E-mail pro příspěvky: svmoric@svmoric.net. Redakce P. Josef Lambor, Ing. Petr Kvapilík, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ♣ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ♣ NEPRODEJNÉ! Copyright © 2011

Dovolená s Bohem

Máme již polovinu prázdnin za sebou a jistě jsme si od mnoha věcí odpočinuli. Od některých věcí si ale odpočinout nemůžeme. Je to například péče o tělo: přes prázdniny ho musíme mýt stejně jako přes školní rok, krmit ho musíme také jako vždy. Kdybychom si řekli, že máme prázdniny a musíme si odpočinout od mytí, od jídla, ublížili bychom si a prázdniny by skončily špatně. A tak, jako si nemůžeme odpočinout v péči o své tělo, nemůžeme si odpočinout ani v péči o svou duši. Někteří si totiž řeknou: já se nebudu modlit, nebudu chodit do kostela, protože mám prázdniny. To je jakoby si řekli: já nebudu jíst, protože mám prázdniny.

Duše potřebuje stálý přísun duchovní potravy, přes modlitbu, Písmo sv. a mši sv. Může si odpočinout od práce, školy a učení, ale nemůže si odpočinout od Pána Boha, neboť je na něm závislá. Pokud bychom si dali duchovní prázdniny, výsledek by byl hrozný. Necítili bychom se lépe, ale nesrovnatelně hůře než před prázdninami.

„Bůh sám nás učí, že je potřebné si odpočinout,“ vyhlásil kapucín Raniero Cantalamessa, kazatel Papežského domu. V meditaci o hlubším významu dovolenkového období zdůraznil: „Pokoj je dar, který je člověku daný, aby mohl něco objevovat.“ Načerpejte tedy mnoho sil přes prázdniny, odpočívejte, hrajte si, ale nezapomeňte se modlit a chodit do kostela. Nepovolujte v péči o duši. Prázdniny od duchovních věcí by znamenaly úbytek našich sil, a potom bychom se velmi trápili, abychom znovu nabyli to, co duše potřebuje.

Během dovolené si máme najít čas na věci, na které během všedních dní mnoho času nezbyvá. Na odpočinek, za záliby, na přírodu, ale hlavně jeden na druhého.

Po krásné a klidné dovolené se cítíme jako znovuzrození, plní elánu do života. Tak je viděna každá minuta, kterou investujeme do našeho vztahu k Bohu, jako krátká dovolená, z níž se vracíme posílení. Proto nepotřebujeme dovolenou od Boha, ale dovolenou s Bohem.

P. Vlado

Pozvánka

Srdečně Vás zveme na **bibliickou hodinu**, která bude **ve středu 3.8.2011 v 16.30 hod.** v učebně u sv. Mořice.

Téma: Vítězství Bible nad tradicí. Historie Bible od začátku našeho letopočtu.

Srdečně Vás zveme na **bibliickou hodinu**, která bude v Psychiatrické léčebně v **pondělí 8.8.2011 v 15.00 hod.** v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Téma: Vítězství Bible nad tradicí, historie této knihy od začátku našeho letopočtu.

MUDr. Pořízek Bohuslav

Česká křesťanská akademie, místní skupina Kroměříž a Úřad eparchiální rady Olomoucko-brněnské eparchie pravoslavné církve v českých zemích ve spolupráci s kroměřížskými RK farnostmi sv. Mořice a Panny Marie vás zvou na

Putování

po pravoslavných chrámech v Přerově, Olomouci, Řimicích, Chudobíně a Střemeníčku

Zájezd se koná v **sobotu 17. září 2011**
Odjezd v 7 hod. od kostela sv. Jana Křtitele

Návrat v pozdějších odpoledních hodinách. Jídlo na celý den s sebou. Přihlásit se a zaplatit částku 220,- Kč na dopravu na jednu osobu lze ve farních kancelářích sv. Mořice a P. Marie.

Pozvání pro lidičky, kteří rádi tvoří drobnosti vlastníma rukama a mají alespoň základní zkušenost s pletením z pedigu:

KOŠÍKÁŘSKÝ MARATON

Termín konání: **13.8. 2011** v době mezi 9.00 a 17.00

Místo konání: Centrum pro rodinu v Kroměříži

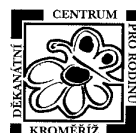
Cena: 330 Kč + cena využitého materiálu

Lektor: Mgr. Vladimíra Kapounková

Přihlášky na tel. 737 377 070 nebo kosikyodvladky@seznam.cz, nejpozději do 10.8.2011 !!!, počet míst je omezen.

Téma pro pletení je volné, možností je nepřeberné množství.

Důležité: Zvolené téma, prosím, uveďte při přihlášení, aby bylo možné zajistit potřebný materiál!

Centrum pro rodinu

Kroměříž, Stojanovo náměstí 4/9, připravuje tyto aktivity: Centrum pro rodinu Vyškov, o.s. a Děkanátní centrum pro rodinu Kroměříž pořádají

setkání žen v obtížných životních situacích pro zraněné, osamělé, rozvedené, ovdovělé, svobodné matky, bez ohledu na věk a vyznání

„Jsem zraněná a co dál?“

v **sobotu 17.9.2011 od 9:00 do 15:00 hodin** v prostorách kroměřížského centra pro rodinu, Stojanovo náměstí 4/9 (za kostelem sv. Mořice), 767 01 Kroměříž

přednášející MUDr. Jitka Krausová

Cena 70 Kč/dospělý, 40 Kč/dítě

(V ceně 70 Kč/dospělý je zahrnuto: 20 Kč na provoz CPR Kroměříž, občerstvení, pití, příspěvek pro přednášející. V ceně 40 Kč/dítě je zahrnuto: hlídání, tvořivý materiál, drobné odměny.) ● Hlídání dětí od 4 let, v případě nutnosti, dle domluvy. ● Možnost zajištění oběda cca 80 Kč dospělý, 50 Kč dítě.

Přihlášky nejpozději do 12.9.2011 na: cprvyskov@centrum.cz, tel. 732 769 404 cpr-kromeriz@seznam.cz, tel. 736 522 814

Program

9:00 – 9:30 Příjezd účastníků

10:00 – 11:30

- Ženy – 1. přednáška
- Děti – samostatný program (hry, tvoření, vycházka)

12:00 Oběd (pouze pro nahlášené)

13:30 – 15:00

- Ženy – 2. přednáška + diskuze
- Děti – samostatný program

Program pro děti: Děti budou mít samostatný, paralelně probíhající program v herně a na blízké zahradě. Proto jim vezměte pohodlné (sportovní) oblečení a přezůvky.

CPR Kroměříž se nachází ve starší budově, počítejte proto radši s teplejším oblečením. Občerstvení – bude zajištěno pití + drobné občerstvení. Uvítáme, když také (podle svých možností) přivezete něco dobrého na společný stůl.

jejímž cílem bylo konat lidové misie, zvláště pro chudý lid Neapole a okolí.

Později, ve svých 30 letech, po vysvěcení na kněze v r. 1726, začal ještě více a soustavněji působit mezi nejnižšími lidovými vrstvami v Neapoli a v okolí. Staral se zvláště o chudé a nejpotřebnější. V r. 1729 vstupuje do tzv. „Koleje Číňanů“, která byla založena knězem P. Matteem Ripou, který žil v období let 1682 až 1746. Byla to kolej, která vychovávala a připravovala kněze na zahraniční misie. Alfons se osobně velmi zajímal o tento typ apoštolátu. V téže době se účastní kazatelské činnosti na ulicích Neapole a vede tzv. „kapličkové dílo“, které bylo originální formou apoštolátu uprostřed tehdejší bídy města Neapole.

Setkal se při tom s neuvěřitelnou nevědomostí a náboženskou zanedbaností obyvatelstva. Na základě tohoto jeho zjištění vzniká z jeho aktivit a návrhů v r. 1732 Kongregace redemptoristů, pod vedením tehdejšího biskupa Tommase Falcoii, který byl v této době Alfonsovým duchovním rádcem. Stalo se to ve Scale, na místě, které je položeno na pobřeží Amalfi, naproti městu Ravellu. Vznikající kongregace měla zpočátku název Kongregace Misionářů Nejsvětějšího Spasitele. Kongregace byla schválena Apoštolským stolcem již v r. 1732. Zajímavé je také, že kontemplativní řád sester redemptoristek vznikl již rok předtím, při rozhodující spolupráci sestry Marie Celesty Crostarosy (1696 - 1755). To ona předala sv. Alfonsovi Maria z Liguori jí osobně zjevené zásadní myšlenky, týkající se zakládání kongregace.

Potom v r. 1749 došlo ke schválení řehole kongregace v Římě papežem Benediktem XIV. A téhož roku 1749 byla kongregace přejmenována na Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele (redemptoristů). Cílem Kongregace redemptoristů byl především apoštolát, založený na lidových misiích, na pořádání duchovních cvičení a na rozjímavé modlitbě zvané meditace podle sv. Alfonse. Sv. Alfons Maria z Liguori byl velmi ceněným znalcem morální teologie a vydání jeho učebnice z tohoto oboru v r. 1748 bylo později velmi často obnovováno. Jeho postoj v morální teologii byl úzce spojen s jeho spiritualitou; která se vyznačovala moudrou vyvážeností. Již tehdy bylo zřejmé, že společenský i hospodářský rozkvet je nejpodstatněji podmíněn lepší a spolehlivější morálkou občanů. Proto sv. Alfons tolik zdůrazňoval morální základy, osvojené a dodržované co nejvěrněji podle zjevené svatě vůle Boha.

Mnoho času strávil kněz P. Alfons Maria z Liguori na kazatelně a ve zpovědnici. Byl významným teologem, jeho mravoučné spisy vznikaly z tehdejší i sociální praktické potřeby ukazovat, jak a proč správně křesťansky žít. Ve svém nejznámějším díle „Theologia moralis“ se staví proti jansenistické přemrštěné přísnosti a hájí zdravý vyvážený střed mezi nadšenou horlivostí a rozvážnou opatrností.

Alfons Maria byl v r. 1762 jmenován biskupem v Sant' Agatě dei Goti. Byla to ubohá diecéze uprostřed jihoitalských hor. Jakožto biskup v Sant' Agata dei Goti (v období 1762-1775) se systematicky staral o všestranné

Citáty na srpen

Sv. Jan Maria Vianneyi: Znakem, podle kterého lze poznat vyvolené, je láska, tak jako znakem zavržených nenávist. Žádný zavržený nemá rád jiného zavrženého.

Hříchy, které zatajujeme, vyjdou všechny najevo. Chceš-li dobře skrýt své hříchy, musíš se z nich upřímně vyzpovídat.

Závistivý se chce vždy vypínat vzhůru, svatý se chce vždy ponižovat.

Sv. Edita Steinová: Kdo miluje lidi jako Kristus, touží, aby patřili Bohu a ne lidem.

Co můžeme a musíme konat, je ustavičné otevírání se milosti.

Žádné duchovní dílo se nerodí bez velkých bolestí.

Sv. Maxmilián Maria Kolbe: Pro co se nyní nerozhodneš, to nikdy nedokážeš. Snaž se dosáhnout co nejvyššího stupně dokonalosti, protože tak, jak umřeš, zůstaneš po celou věčnost.

Když klekáš před oltářem, ať ostatní vidí, že víš, před kým klekáš.

Sv. Bernard z Clairvaux: Je víc moudrosti v přírodě než v knihách.

Chceš vědět, co je v nebi? Není tam nic, co nechceš, a je tam všechno, co chceš.

Věc velmi těžká se stane snadnou, když ji konáš s ochotou.

Sv. Augustin: Zasluhujete pokárání ne proto, že nekonáte dobré skutky, protože nemáte sílu, ale proto, že o tuto sílu neprosíte.

Bloudění je lidské, ale dobrovolné setrvávání v bludu je vpravdě ďábelské. Bůh nás často milosrdně vyslyší a často milosrdně nevyslyší.

Alfons Maria z Liguori, biskup, zakladatel řádu redemptoristů, učitel církve (1696 - 1787), svátek 1. srpna

Narodil se dne 27. září 1696 v Marianelle u Neapole. Pocházel z jedné z nejstarších neapolských šlechtických rodin de'Liguori. Jeho otec, Giuseppe Liguori, byl kapitánem na lodi, matka se jmenovala Anna Cavalieri. Alfons byl nejstarší ze sedmi dětí. Od dětství měl velké a všestranné nadání, i vlohy pro básnictví, hudbu a malířství. Už ve svých 16 letech dosáhl doktorátu občanského i kanonického práva a stal se vyhledávaným advokátem. Pomýšlel na vstup k oratoriánům, ale jeho otec se postavil proti a rozhodně na Alfonse naléhal, aby pokračoval v právnícké kariéře. Avšak v 27 letech se Alfons dopustil ve své advokátské činnosti nějak málo úspěšného právníckého postupu a prohrál soudní spor v důležité a spravedlivé věci. To se pro něj stalo podnětem k důkladnějšímu přemýšlení o nedostatečnosti a nespolehlivosti lidské spravedlnosti. Začal studovat teologii a s úžasem objevovat všestrannou dokonalost a svrchovanost Pána Boha. V r. 1724 vstupuje do společnosti diecézních kněží - misionářů zvané „Propaganda“.

GRILOVÁNÍ – loučení s prázdninami – 3. 9. 2011 (sobota) od 15 hod.
na farní zahradě sv. Mořice. Hravé odpoledne pro rodiny s dětmi.

Nabídka kroužků v Centru pro rodinu pro školní rok 2011/12

- Keramická dílna výtvarnice Dagmar Wykrentové pro dospělé, pro děti od 6ti let, pro seniory
- Kurz pletení z pedigu pro začátečníky a pokročilé (košíčky a jiné dárkové předměty). Lektor kurzu: Mgr. Vladimíra Kapounková, tel.: 737 377 070
- Tvořivá šicí kavárna pro ty, jež se zajímají o odívání a ruční práce. Lektor: Helena Župková
- Výtvarný ateliér pro děti předškolního věku. Lektor: Mgr. Zuzana Voláková
- Doučování matematiky a fyziky pro žáky ZŠ a příprava na přijímací zkoušky. Lektor: Mgr. Eva Vrtělová

Podrobnější informace najdete na plakátech v předsíni kostelů, na www.cpr-kromeriz.cz. Zápis na kroužky a kurzy bude probíhat od 29. 8. do 16. 9. 2011 po tel. domluvě v kanceláři Centra pro rodinu. Zájem o některé z aktivit můžete projevit již nyní na adrese – cpr-kromeriz@seznam.cz, tel.: Helena Župková 736 522 814

„Kdo miluje lidi jako Kristus, touží, aby patřili Bohu a ne lidem“ (E. Steinová)

V červnu a červenci jsme procházeli listy apoštola Pavla adresované křesťanům, které on osobně vyučil ve víře v Krista, předal jim radostnou zprávu o spáse a vyvolení, která natrvalo proměnila jejich vztahy, myšlení a způsob života. Vazby mezi ním a těmito obcemi byly velmi silné, jak vyplývá ze starostí, které o ně i po letech měl.

O tom, že Boží slovo je živé a aktuálně působí v situaci, kterou prožíváme, jsme se přesvědčili ve dnech, kdy se rozšířila zpráva o odchodu otce Josefa. To jsme právě četli list Filipským (1. a 2. kapitolu) a apoštolova slova najednou dostala nám dobře známou intonaci. **Jenom vedte život hodný Kristova evangelia, abych viděl, až přijdu, nebo nepřijdu-li, abych slyšel, že zakotvení v jednom Duchu vedete jednou myslí zápas ve víře v evangelium.** (Flp 1,27). **A tak moji milí, jako jste vždycky byli poslušni – nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti – s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení.** (Flp 2,12). **Dovršte mou radost a buďte stejně myslí, mějte stejnou lásku,...v ničem se nedejte ovládat ctížádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý at má na myslí to, co slouží druhým, ne jen jemu** (Flp 2,2-4).

Po pár dnech se začal šířit mezi lidmi smutek, obavy z bolestného rozloučení, ale to už jsme četli v listu Kolosanům 1, 3-12: **Stále za vás**

v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista, neboť jsme slyšeli o vaší víře,... lásce... Proto i my, ... nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli.... Tak budete děkovat Otcí, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světě. Po těchto textech jsme pochopili, že místo, které člověk uvolňuje v srdci, nemůže a nesmí bolet prázdnotou, ale že má být ihned nabídnuto Duchu svatému a jeho působení, protože jen On dokáže nahradit lidské nadpřirozeným, naplnit novým životem a radostnou nadějí to, co zdánlivě skomírá.

A jakoby na potvrzení přišly pak řádky z listu Tesalonickým 3, 6-13, ve kterých byl vzdálený Pavel velmi potěšen a povzbuzen k další práci informacemi, jak se rozmnožuje a vydává ovoce dobré semeno víry, které on zasel. *Nyní jsme zase živi, když vy pevně stojíte v Pánu.* (3,8)

Loučili jsme se tedy ne s pláčem jako ti, kdo nemají naději, ale jako ti, kdo přijali něco, čeho si velmi váží a zač jsou vděční. Vděčnost je cit, který roste a je spojen s vnitřním pokojem, radostí z Božího vedení a Jeho trvalého obdarovávání. Vděčnost v srdci je schopna vypravovat i ty nejbližší na cesty slovy pozhnání a přání, aby dobro, které my vnímáme, se rozrůstalo v míře ještě mnohem větší dalším potřebným. My sami jsme schopni z tohoto přijatého dobra dostatečně rozdávat a připravit tak půdu pro nové kněze, které nám Pán pošle.

za společenství ve farnosti Hradisko *Eva Blešová*

„Udělte všechno, co vám řekne“ (Jan 2,5) – 22. KCHK 6. – 10. července 2011

Pozvání na svatební hostinu do Kány Galilejské v letošním roce přijalo přes 5000 hostů, protože byla zprostředkována přes „CK“ Katolická charismatická konference a realizována již popáté v prostorách brněnského výstaviště, tedy v osvědčených rozměrech a kvalitě. Sám hlavní řečník, papežský kazatel Raniero Cantalamessa, byl velmi překvapen množstvím mladých rodin a zvláště počtem malých dětí. Protože byl pozván i Ježíš a jeho matka, nešlo jen o setkání s přáteli, které jsme rok neviděli, ani jen o moudrost přednášejících, ale hlavně o naši přítomnost při zázracích, které se dějí v Ježíšově blízkosti.

Většina účastníků této duchovní hostiny se během roku téměř výlučně pohybuje v sekulárním prostředí naší společnosti, kde jen s velkými obtížemi dokážou zaslechnout Ježíšův hlas nebo s ním dokonce komunikovat. Proto se sjiždějí sem, aby oddělení od všedních starostí byli nasyceni a napojeni. Právě ti křesťané, kteří naléhavě pociťují potřebu „živé vody“, vyzývají Ducha svatého, aby mu tak předali řešení problémů, které je bolavě přesahují, a přijali od něho konkrétní pomoc.

Dnes není složité vyhledat si v archívu televize Noe záznamy přednášek, mší svatých, abychom měli potřebné informace. Potíž je v tom, že doma před obrazovkou se jen málokdo dokáže v srdci otevřít k modlitbě, bez níž pravděpodobně slova zůstanou jen v uších či krátkodobé paměti. Kdo zažil sílu modliteb velkého shromáždění, cítí, jak je nesen, zároveň obdarováván i obdarující druhé, je milován i milující, je přijímán a odpouštějící, šťastný sám sebou a překypující vděčností vůči Tomu, pro něhož v ty chvíle nedokáže

najít vystihující slova obdivu a chvály. Cítí se jako Mojžíš, který obdržel Jeho Jméno, v němž byla tajemná moc, a on dostal na ní podíl.

Během těchto modliteb se věci v našem životě přesunují, vidíme je z úhlu, který nám byl dosud skrytý a často můžeme pochopit některé příčiny i následky našich rozhodnutí. Jsme tak uschnopnění rozhodnout se nově, jsme povzbuzeni pokračovat v dobrém, pokud jsme už pochybovali o smyslu a správnosti. Jsme osvobozeni od neznámého smutku, tíže, která na nás opakovaně doléhala. Jsme naplněni pokojem, který v nás všechno propojuje v jednotu smysluplného celku a touží se šířit dál.

Jak už je zvykem, každý přednášející si připravil promluvu z jedné věty úryvku evangelia. Zahajující P. Vojtěch Kodet položil několik otázek, které posluchače nenechaly v klidu. Například jak se vyhnout tomu, abychom v životě nezačínali s vínem a nekončili s vodou, jak po dobrém začátku udržet dobro i nadále. Anebo – v kterém okamžiku se proměnila vlastně voda ve víno? My se soustředíme na technické provedení a zatím šlo o absolutní poslušnost jeho pokynu, bez nějakého našeho „ale vždyť...“, jen tak se může naplno projevit Boží milost.

Kája Řežábek, evangelický pastor, rozebral v přednášce „Byl pozván i Ježíš“ rovinu obyčejného lidského přátelství, pro které byl Ježíš mezi svými vrstevníky oblíbený a na které nemáme zapomínat.

Otec biskup Radkovský v kázání podtrhl množství vína na konci svatby a zdůraznil, že i my dostáváme z Ducha svatého v nadbytku, abychom měli pro ostatní.

Seestra Lucie Cincialová postavila ve shodě s ikonou konference do popředí Marii s jejím nevinným oznámením: „Nemají víno“. Maria je nám tady vzorem, jak se přimlouvat, s jakou důvěrou v Syna, bez rozboru situace, kdo co zavínil. Ježíš nabízí stále lepší víno, i my máme to lepší v životě teprve před sebou, pokud do něj Ježíše pozveme.

P. Tomáš Holub při mši sv. povzbudil všechny myšlenkou, že Ježíš má moc proměnit naše lidství ve svatební veselí, bez ohledu na povolání, kterému se věnujeme.

Manželé Svobodovi vydali svědectví o obrácení nevěřící kolegyně a proměně vztahů na pracovišti poté, co se za totality přestali bát a skrývat svou víru.

P. Jiří Ramík v bleskovém kázání připomněl, že většina svatebčanů si ničeho nevšimla, byli na normální svatbě. Ovšem nebýt Marie.... Nezapomínejme na to, že dobré kolem nás není samozřejmé.

P. Jan Karas se věnoval víře učedníků po skutečném zázraku a také tomu, co vlastně víra je. Jak my přistupujeme k dobru kolem nás, zda o něm dostatečně promluvíme. A jak mluví Bůh do našeho života.

Otců Cantalamessu nelze komentovat, je potřeba si objednat na www.cho.cz jeho přednášky a nechat se stejně jako posluchači v hale uvést do nadšení nové osobní duchovní konverze, znovu se zamilovat do Ducha svatého s rozhodnutím už se jeho blízkosti nevzdát. Skutečně kazatel, který zapaluje srdce a přítom se tváří, „jako že nic“. Na něm je poznat, že Bůh obdaruje, a pokud člověk dary přijme a poslušně s těmito dary pracuje, jsou všichni kolem plni radosti.

Eva Blešová